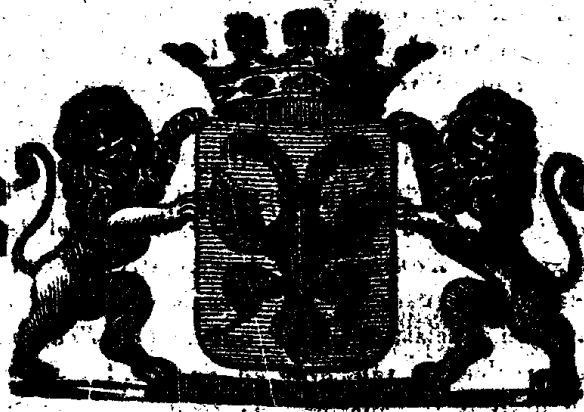

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal wekelijks wordt uitgegeven, en wel op Dinsdag, Woensdag, Donnerdag, Zaterdag en Zondag, is 5 in de drie maanden.

ZONDAG 18 APRIL.

De prijs der Advertentiën, die geregeld vijf wekelijks worden uitgegeven, is 1.00, en voor elke plaatsing 20 centen, behalve 35 centen geregeld, voor elke plaatsing.

Het ontwerp van wet tot regeling van het Nederlandsche muntwezen.

De dubbele standaard vond, zoo in 1839 als in 1845, weinige verdedigers in de Kamer. De minister van financiën trok zich, echter, die zaak aan en poogde te verdedigen, wat overdedigbaar was. Toen hij later ontdekte, dat hij wel de stemmen der vertegenwoordiging, maar niet hare overtuiging vóór zich had kunnen winnen en de waarschuwend stem van een' der besten onzer staatshuishoudkundigen overal weerklank vond, wist de beschaafde minister zich niet anders dan door eene beleedigende uitdrukking op den hoogleeraar te wreken. De leden der Kamer, welke hem hunne stem niet wilden geven, werden mannen der theorie genoemd, die de zaak eenzijdig beschouwden en niet in staat waren, om het gewigt der redenen door den minister, die zich geschaamd had, ze in het openbaar te laten hooren, in het geheim van het comité-generaal voorgedragen, te bevroeden. De minister gevoelt, dat daarmede de tegenwoordige voordragt van de wet in de Kamer is en trachtte uit de tegenspraak, in welke hij aldus met zich-zelfen komt, te redden door in de memorie van toelichting te verklaren, »dat de nadelen van den dubbelen standaard met zeer veel overdrijving zijn afgeschilderd.»

De minister, gewoon om, bij het afkeurend zwijgen der natie, zich-zelfen mildelijk lof toe te zwaaijen, juicht over de averegtsche wijze, op welke hij in 1845 handelde, dewijl hij toen den gouden standaard zou hebben moeten aannemen en hij nu den zilveren kan voorstellen.

Is dit eene gegronde reden, om zich over vroegere misslagen te verheugen? Wij betwijfelen het: want wij zijn nog geenszins overtuigd, dat het voor het vaderland rampzalig zou geweest zijn, in 1845 eenen gouden standaard had aangenomen, noch ook, dat dit het geval zou zijn, zoo men dien nu aannam. Had men hem aangenomen, men zou veel goud, dat zich nu schuilhield of naar het buitenland is uitgevoerd, hebben zien terugkeeren; men zou even goed de zilveren gesnoeide speciën hebben kunnen inwisselen en de nieuwe zilveren pas-

of scheidsmunt in de wandeling hebben kunnen brengen.

De gouden standaard heeft zeer veel, waardoor hij zich aanbeveelt; hij had dit bij ons nog meer dan elders. Het goud is beter voor zuivering vatbaar, wordt niet zoo ligt vervalscht of nagemaakt, is minder aan slijtage onderhevig en reeds daardoor voor het land minder kostbaar; het vordert daarenboven veel minder muntkosten; terwijl de betalingen in goud tijd, moeite en kosten sparen. Men heeft dit laatste minder noodzakelijk geacht, dewijl het crediet-papier zoozeer toegenomen is en voor aanzienlijke betalingen gemeenlijk gebruikt wordt. Die reden zou meer tegen Engeland gelden dan tegen ons, waar nog zeer vele belangrijke betalingen, vooral in de landprovinciën, in specie plaats hebben. Het voorbeeld van Engeland bewijst, evenwel, dat goud en crediet-papier zeer wel te zamen kunnen gaan, want hoewel daar meermalen geklaagd is over de inconveniënten van het daar aangenomen muntstelsel, zijn die klagten, echter, nimmer zoo sterk geweest, dat men in ernst aan eene verandering gedacht heeft.

De hoofdreden, op grond van welke men, in de laatste tijden, meermalen de mindere geschiktheid van den gouden standaard heeft trachten te betoogen, is de sterke toeneming, welke in de laatste vijf en twintig jaren de goud-productie in Rusland gehad heeft en de verandering, welke dit in de prijzen moet veroorzaken. Intusschen heeft die sterk toegenomen productie, tot nu toe, op den prijs van het goud niet dien invloed gehad, welken men daarvan verwachten zou en voor het veralg is dit even weinig te denken. Men bemerkt het ook geenszins aan den grooten overvloed van gouden muntspeciën. De minister levert zelf het bewijs, wanneer hij in zijne memorie van toelichting erkent, dat de prijs van het goud in de laatste vijf en twintig jaren weinig gevarieerd heeft. Het goud heeft talloze uitwegen, welke aan het zilver ontbreken; de langdurige vrede heeft behoeften van weelde doen ontstaan, welke een groot gedeelte goud aan de circulatie ontnemen. De verhouding, in welke het product der Russische goudwasschingen tot de hoeveelheid goud staat, welke onder de menschen aanwezig is, is te gering, dan dat eenenog veel

sterker vermeerderde goud-productie daarin eene belangrijke verandering kan te weeg brengen, te meer, dewijl die productie niet meer voor belangrijke verbeteringen vatbaar schijnt. Van het zilver is geheel iets anders te wachten. Wierd Noord-Amerika meester van Mexico, vijf en twintig jaren zouden, volgens deskundigen, in staat zijn, om de hoeveelheid zilver, welke in Europa aanwezig is, te verdriedubbelen. Zilvermijnen, rijker dan die van Potosi waren, wachten slechts op de industriëlen, welke den arbeid niet schuwen, om hare schatten aan het licht te brengen; degenen, welke men thans bewerkt, zullen daarom niet verlaten worden, want, geheel anders dan met het goud, is de zilver-extractie nog voor zeer belangrijke verbeteringen vatbaar, terwijl, daarenboven, het zilver niet zoo talrijke uitwegen heeft als het goud. Men leze daaromtrent de zeer belangrijke opstellen van MICHEL CHEVALIER, *Les mines d'or et d'argent du nouveau monde* in het laatste december-nummer van 1846 en eerste april-nummer van 1847 der *Revue des deux Mondes*.

Welk eene omwenteling zou zulk eene omstandigheid, die, sedert het gebeurde met Mexico in het laatste jaar, door niemand voor onwaarschijnlijk zal gehouden worden, in den maatschappelijken toestand van Europa veroorzaken, en zouden wij het ons dan niet wel eens-beklagen kunnen, dat wij den gouden standaard beneden den zilveren hadden gesteld?

Doch hoe dit ook zij: erkennende, dat ook de zilveren standaard heeft, waardoor hij zich aanbeveelt, scheen en schijnt de gouden bij ons vooral aanprijzing te verdienen. Wanneer men zich daarop beroept, dat in het gewone verkeer men altijd met den zilveren gulden rekt, wij moeten erkennen daaraan weinig te hechten: die gewoonte zou spoedig gebroken zijn. Van meer belang is het, dat, ten gevolge van den deernlijk verminkten toestand, in welchen ons gouvernement ons zilveren geld jaren lang liet, de wissel sedert jaren niet naar den zilveren gulden, maar naar het een-tiende van den gouden Willem berekend wordt.

Daarenboven is de massa goud-geld, die geslagen is, zoo groot, dat reeds dit tot het aannemen van den gouden standaard leiden moet. Meer dan honderd

reld gaan, alvorens ik regeringen en vorsten zal hebben zien dwingen, hunne verplichtingen en beloften te vervullen, zoowel als particulieren.

Er is niets, dat mij zo ergert, als die gekroonde trouwbreuk en plichtsverachting ongestraft te zien. Een burgerlijken bankroetier sluit men op; een doordrager plaats men onder curatele; maar wanneer het een regering, een koning betreft, die niet alleen *hijne* eer, maar die *der natie*, compromitteren, die niet alleen *hun* geld, maar dat *der natie*, verkwisten — dan ziet men zulks lijdelijk toe. Bekostigt de betrokkene natie eene Kamer van *Betreu- ders*, — de constitutionele huilebalken — dan mag zij misschien hopen, het gebeurde met eenen mantel van liefde te zien bedekken. Fraaije troost!

Ingezonden stukken.

Onze vertegenwoordiging.

III.

Wanneer men bedenkt, hoe ongeregeld de vergaderingen der Tweede Kamer door hare leden worden bijgewoond en wanneer de ondervinding en de taal van onverbiddelijke cijfers ons leeren, dat nu eens tien, dan eens twintig, ja, soms zelfs 30 leden, gelijk op 29 december jl. in de Kamer gemist worden, dan rijzen van zelf de volgende droevige vragen bij iederen weldenkende op: Mag dat eene *Vertegenwoordiging* heeten? Mag, voor eene zoo stuksgewijze vertegenwoordiging, de geheele, bij de grondwet toegezegde, toelage aan reis- en verblijf-kosten besteed, neen, als weggegooid worden? Kan het volk, op dien grond, eenige achtung voor zoodanige vertegenwoordiging koesteren? Kan de Kamer, als wetgevende magt, ontzag voor hare beschikkingen, zedelijkerwijze, vorderen? Is het niet hare schuld, indien de geheele vrije pers haar dagelijks aanvalt, teregt, en ten toon stelt? Maar eene vraag van meer praktischen aard is deze: Hoe, indien, meer dan de helft der Kamer afwezig en dus het nemen van een besluit, door het verbod der grondwet, onmogelijk zijnde, de omstandigheden het nemen van een niet te verschuiven besluit niettemin gebiedend vorderen? Hoe, indien de nationale zaak, door het niet-nemen van een, door verzuim of onpasselijkheid der vertegenwoordiging onmogelijk geworden, besluit, schade lijdt? Daarin schijnt bij de grondwet niet voorzien. Wanneer, intusschen, dit geval zich opdeed, wat zou er moeten gebeuren? En dat dit geval zeer mogelijk is, heeft de ondervinding geleerd. Zou dan de regering, daartoe gemagtigd door den koning, de Kamer op nieuw oproepen, eene tweede, *dringende, uitnoodiging* tot opkomst aan de leden doen geworden? Maar, voorzeker, zou, indien er een *onverwijld* te nemen besluit noodig ware, daarmede te veel tijd heengaan, zoodat de uitgeblevene leden, indien zij al op eene tweede citatie opkwamen, toch te laat zouden komen en ten anderen, indien de uitgeblevene leden der Kamer wegens ziekte waren weggebleven, zou die *dringende uitnoodiging* die ziekte, als bij tooverslag, kunnen doen verdwijnen en de leden in (physischen) staat kunnen stellen, om aan die uitnoodiging te voldoen? Buitendien zou het kunnen gebeuren, dat een paar leden uit Zeeland alnog uitbleven, verhinderd door het hooge water en niet belust, om het traject per postkar te maken; het ware mogelijk, dat een paar leden uit Noord-Holland eene zitting van den militie-raad bijwonen, of een crimineel rekwestor, moesten nemen; het ware al verder mogelijk, dat een paar vertegenwoordigers uit Noord-Brabant op eene zitting van kantongeregte of regtbank moesten fungeren; dat een paar andere leden der Kamer, hetzij als rijks-advokaat, hetzij om private praktijk, *in loco* moesten wezen en, eindelijk, zooals wij reeds zeiden, kon het gebeuren, dat een paar doorn der afgeleefde leden der Kamer door rhumatiek of podagra, door catarrhale affectien, of ook familie-gevallen, aan huone haard- of bedsteden geklasterd, almede verplicht en gedwongen waren, hunne reis- en verblijfkosten te huis, op huone slofjes, te meriteren.

Zou er, in dat zeer mogelijke geval, maar geen besluit genomen worden? Zou er, in dat geval, maar *geene* vertegenwoordiging des *geheelen* Nederlandschen volks bestaan? Zou, in dat geval, Gods water maar over Gods akker moeten loopen, of zou, misschien, de zoo gewilde *God van Nederland*, als een *Deus ex machina*, zich over het erf onzer vaders ontfemen en den tijd der wonderen, ten onzen speciaal behoeve, doen terugkeeren op aarde?

Wij betwijfelen het zeer.

Eene waarheid, intusschen, blijft het, dat de grondwet in dit geval niet voorzien heeft. Het is denkbaar en waarschijnlijk, dat daarin door de ontwerpers en door de herzieners in 1840 niet voorzien zij, omdat zij dat geval, als zijnde, in hun oog, te toevallig of geheel onmogelijk, niet vooruitzagen hebben; maar de ondervinding, wij herhalen het, heeft de mogelijkheid daarvan doen in het oog springen. De praktijk is de beste leermeesteresse, zij is ondervinding; zij heeft ook hier weder eene leemte in de grondwet aangewezen, welke eene hoofdplaats verdient op de lijst der grieven tegen die staats-wet, eene hoofdplaats in de reeks van drangredenen ter harer onverwijde herziening.

Ware het niet, blijkens de ondervinding, noodig geweest *plaatsvervangers* van de leden der Kamer te

doen benoemen, die, bij eventuele verhindering of althans niet-opkomst der leden, in huone plaats konden optreden? Overal elders, in ieder collegie, vindt men plaatsvervangers en substituten, waarom vindt men ze niet in de Kamer, in het ligchaam der volksvertegenwoordiging, in de raadzaal des lands? Bij kantongeregten, regtbanken en hoven is er, in den regel, slechts kwestie van private belangen, belangen van bijzondere personen, in de raadzaal des lands wordt gehandeld over de publieke, de algemeene aangelegenheden, aangelegenheden van geheel het volk, van geheel het land en, — ook dit heeft de ondervinding geleerd en het ligt in den aard der zaak-zelve, — die belangen, die hooge, die algemeene belangen, zij staan er dikwijls op het spel! Maar mag men zoo spelen met die belangen? Mag men zoo gevaarlijk en roekeloos een spel spelen met het, zoo *sentimenteel* gedoopte, maar zoo *bedwaard en standvastig* gesloopte, erf onzer vaders?

De koning van Pruisen heeft zijn volk een stuk eener constitutie gegeven; het ministerialismus hier heeft, laag neerziende op die stukkerige constitutie, de onze daarbij vergeleken en de voordeelen en voorregten, bij deze laatste aan het Nederlandsche gegeven of *toegezegd*, hemelhoog verheven; maar het gebrekkige onzer grondwet komt al zeer sterk uit, indien men in het *Reglement über den Geschäftsgang bei dem vereinigten Landtage*, dezer dagen gepubliceerd, de volgende doeltreffende bepaling leest, waarvan zelfs geen schijn, of schaduw in onze grondwet: *Wenn ein Mitglied dauernd verhindert ist, an dem Geschäften Theil zu nehmen, so muss dies dem Marschall angezeigt werden, welcher davon unse- ren Commissarius in Kenntniss zu setzen hat, damit, wenn das verhinderte Mitglied ein Abgeordneter ist, dessen Stellvertreter einberufen werde.*

Ook hier kan men zich weder aan onze naburen spiegelen. Inderdaad, hoe dieper men doordringt in den gang onzer publieke zaken, zoo meer blijkt het, dat die gang geen gang, dat die gang stilstand en achteruitgang is. Mag het langer zoo blijven, langer zoo gaan? Zal men nog niet toegeven, nog het *Behoud* vasthouden met hand en tand? Men heeft het publiek-ministerieel-officieel gezegd en met klem, niet met waardigheid, uitgesproken, dat een dagblad-schrijver het vermoeden van boosaardigheid tegen zich heeft, dat slechts kwaadwilligheid en vitlust *quand-même* zijne drijfveeren en schrijfveeren zijn, maar de *praktijk*, — de ondervinding, — is geene dagblad-schrijver; zij levert *feiten*, hare *feiten* zijn *argumenten* en wij, dagblad-schrijvers, wij doen niets dan de *feiten* constatoren en er de moraal uittrekken.

En toch weten wij, dat het ministerialismus, het bedekte, zoowel als publieke, bij voortdoring ons die smet zal blijven aanwrijven en wij blijven onszelven daarom en om aan hetzelfde de moeite der aanwrijving te sparen, en om die aanwrijving te persifleren, bij voortdoring noemen

Een Pessimist.

Advertentiën.

Departement van Financiën.

BESTUUR DER DOMEINEN.

Op Zaterdag den 1sten Mei 1847, des voormiddags ten 11 ure, zal, door den Ontvanger der Domeinen, te Arnhem, op het Raadhuis te *Apeldoorn*, in het openbaar worden AANBESTEED:

Het UITVOEREN van eenige VERBETERINGEN en HERSTELLINGEN aan het GROOTE LOGEMENT op het Loo, met BIJLEVEBING der behoudig de BOUWSTOFFEN.

Het bestek en conditiën zullen tien dagen vóór de Besteding ter lezing liggen in het voornoemde Logement en wijders ten Kantore van den Ontvanger der Domeinen te Arnhem; te Zutphen, in het *Nederlandsche Koffijhuis*, bij *LUCAS SWARTJES*; te Deventer, in de *Keizerskroon*, bij *KIESBRINK*, en te Zwolle, in het *Munstersche Posthuis*.

Terwijl nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Heer *A. LEISE*, Opsigter bij den Waterstaat, te *Apeldoorn*, door wien tevens de noodige aanwijzing in twee zal worden gedaan.

Op nader te bepalen dagen, zal de Heer *VAN DER GRINTEN*, te Zevenaar, in het openbaar doen verkoopen:

De beide WINDMOLENS, te Zevenaar, met de ROSMOLEN bij de Stad en, het HUIS bij de Buitonmolen staande.

De Moteus zijn in den besten staat van onderhoud en de eenigsten in eene Gemeente van meer dan 3000 zielen.

De Windmolens zijn van Steen gebouwd. De Binnenmolen heeft drie paar Steenen; de Buitenmolen heeft twee paar Korensteenen, een Ruutwerk en een Pelwerk, de Rosmolen twee paar Maalsteenen.

De voorzegde Goederen zijn dagelijks te bezien, en men kan omtrent de Conditiën inlichtingen bekomen bij den Eigenaar en bij den Notaris *PLIESTER*, te Zevenaar.

De helft van den koopprijs kan tegen billijke renten blijven staan.

+++ Op Dingsdag den 20sten April 1847
+++ wordt ten Huize van de Weduwe *D. DAAMS*, aan de Tolkamer te *Lobith*, Erfhuus gehouden, waarop nevens alle andere Goederen te koop komt:

Een BILJARD MET TOEBEHOOREN, twee complete ZALM-NETTEN, een MANGEL, een PLEI ZIERKARRETJE en TUIN, en RUNDVEE.

De voldoening, welke de ondergeteekende, sedert twee jaren, heeft mogen erlangen door het afleveren van PIANO-FORTES uit de beroemde *Parvrijsche en Engelsche* Fabriek des Heeren *P. ERARD*, heeft hem doen besluiten, met genoemden Heer in uitgebreide relatien te treden, zoo als nu werkelijk bij zijn verblijf te *Parvrijs* heeft plaats gehad. Hij zal derhalve, binnen weinige dagen, ten zijnen huize een DÉPÔT DER GENOEMDE FABRIEK voor de PROVINCE *GELDERLAND* openen, en niets onbepreeld laten, om zijne geeerde Begunstigers te voldoen. Alle bestellingen voor gezegd huis worden van nu af aan door hem aangenomen en ten uitvoer gebragt, waarom hij zijn *Magts* bij dezen aanbeveelt, alwanne de *Vleugels*, door den Heer *P. ERARD* bespeeld, nog ter bezigtiging staat, en stukken in *RUILING* worden aangenomen of ook ingeruilde TE KOOP worden aangeboden.

W. STRAATMAN,
Mr. Pianomaker en Stemmer

+++ Acht à tien VERWERS-KNECHTEN
+++ hun werk goed verstaande, werk-begeerend, de, vervoegeu zich bij

HEND. NIEMEIJER,
in de Koningstraat, te Arnhem.

IN LADING
VOOR
Goederen en Passagiers:

Naar *NEW-YORK*: het Nederlands gekoperde FREGATSCHIP *Johanna Maria*, Kapitein *LUPCKE*; vertrek 28 April 1847.

Naar *NEW-YORK*: het Nederlands gekoperde BARKSCHIP *Maas*, Kapitein *J. VAN WANING*.

Naar *NEW-YORK*: het Engelsch gekoperde BARKSCHIP *Vesta*, Kapitein *GEV. SHEARER*.

Naar *NEW-YORK*: het nieuw gebouwd gekoperd Nederlandsch BARKSCHIP *Australie*, Kapitein *D. VOOGD ANSPACH*; vertrek in het begin van de maand Mei.

Naar *BALTIMORE*: het Bremer gekoperd FREGATSCHIP *Ann*, Kapitein *J. HORSTMAN*.

Naar *PHILADELPHIA*: het Zweedsch gekoperd BARKSCHIP *Jhon Jhonston*, Kapitein *P. J. WULFF*.

Naar *BOSTON*: het Zweedsch gekoperd BARKSCHIP *Mithra*, Kapitein *C. L. LUNGEN*.

Naar *NEW-ORLEANS*: het Amerikaansch gekoperd FREGATSCHIP *Leodes*, Kapitein *N. B. ROBBIUS*.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen ten Kantore van de Heeren *BUDIG EN BLOKRUZEN*, te Rotterdam, en bij de Heeren *MÜLLER & COMP.*, op den hoek van de Bakker- en Ketelstraat, te Arnhem.

STOOMVAART
VOOR DEN
NEDER- EN MIDDEN-RIJN.
DUSSELDORPSCHER
MAATSCHAPPIJ.

Dagelijkse dienst
tusschen *Dusseldorp* en *Mannheim*, vice versa.
Van Arnhem naar Rotterdam:

Elken Dingsdag en Vrijdag, des voormiddags omstreeks 9 uur.
Van Arnhem naar Dusseldorp:

Elken Woensdag en Zaterdag, des voormiddags omstreeks 4 uur.
Nadere inlichtingen geses de Agenten.
Arnhem, 6 April 1847.

Bat k t p r i j z e n.

Arnhem, 16 april 1847.
Oude Weit van f 00.00 tot f 0.00; Nieuwe Weit van f 14.50 tot f 17.50; Rogge van f 12.50 tot f 13.10; Boekweit van f 10.00 tot f 10.60; Garst van f 9.00 tot f 0.00; Friessche Haver van f 0.00 tot f 00.00; Voerhaver van f 4.00 tot f 5.75; Witte Boonen van f 0.90 tot f 00.00; Paardboonen van f 11.75 tot f 00.00; Graauwe Erwtten van f 00.00 tot f 00.00; Groene Erwtten van f 00.00 tot f 00.00; Geelde Erwtten van f 14.75 tot f 00.00; Koolnaad van f 0.00 tot f 0.00; Avelnaad van f 00.00 tot f 00.00; Klawernaad van f 32.00 tot f 00.00; Aardappelen van f 3.50 tot f 4.25; Boter van f 0.64 tot f 0.72 het pond.

Waterhoogte te Arnhem.
Den 17 April 4 El 1 Palm 8 Duim: gev. 0 D, gev. 21 D
Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.